

Sygn. akt V KZ 38/21

## POSTANOWIENIE

Dnia 29 września 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Kala

w sprawie **R.P.**

skazanego za czyn z art. 286 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 29 września 2021 r.

zażalenia obrońcy skazanego

na zarządzenie sędziego Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 18 maja 2021 r., sygn. akt II AKa (...)

o odmowie przyjęcia kasacji od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 26 lutego 2021 r., sygn. akt II AKa (...)

na podstawie art. 530 § 3 k.p.k.

**postanowił**

**zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy.**

### UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 17 września 2019 r., sygn. akt III K (...), Sąd Okręgowy w W. ustalając, że oskarżony popełnił przestępstwo z art. 297 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., na podstawie art. 66 § 1 k.k. i art. 67 § 1 k.k. postępowanie karne warunkowo umorzył na dwuletni okres próby, a na podstawie art. 67 § 3 k.k. i art. 39 pkt 7 k.k. orzekł świadczenie pieniężne w kwocie 20 000 zł. Wyrok zawiera również rozstrzygnięcia w przedmiocie dowodów rzeczowych i kosztów procesu.

Wyrokiem z dnia 26 lutego 2021 r., sygn. akt II AKa (...), po rozpoznaniu apelacji wywiedzionych przez obrońcę oskarżonego i prokuratora, zmienił zaskarżony wyrok i uznał oskarżonego za winnego popełnienia przestępstwa zarzucanego mu w akcie oskarżenia i opisanego w części wstępnej wyroku, tj.

czynu z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 2 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. i art. 12 k.k. wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności, której wykonanie – na podstawie art. 69 § 1 k.k. w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 k.k. warunkowo zawiesił na trzyletni okres próby. Orzekł również wobec oskarżonego, na mocy art. 41 § 1 k.k., zakaz zajmowania stanowiska członka zarządu lub prokurenta w spółkach prawa handlowego prowadzących działalność naukowo – badawczą finansowaną ze środków Unii Europejskiej na okres 5 lat, a nadto – na podstawie art. 72 § 2 k.k. – zobowiązał oskarżonego do naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz Uniwersytetu (...) kwoty 362 086,32 zł w terminie dwóch lat i czterech miesięcy od uprawomocnienia się wyroku. W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymał w mocy i orzekł o kosztach procesu.

Od powyższego wyroku kasację wywiódł obrońca skazanego, który zaskarżył wyrok w całości, podnosząc zarzuty rażącego naruszenia przepisów prawa, które miały istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku, tj. art. 433 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. i art. 7 k.p.k., art. 433 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k., art. 433 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k., art. 424 § 1 k.p.k. i art. 7 k.p.k.

Podnosząc powyższe zarzuty skarżący wniósł „o uniewinnienie oskarżonego, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania”.

Zarządzeniem z dnia 18 maja 2021 r., sygn. akt II AKa (...), sędzia Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu odmówił przyjęcia ww. kasacji. W uzasadnieniu tej decyzji procesowej wskazał m.in., że kasacja strony na korzyść oskarżonego może być wniesiona jedynie w razie skazania oskarżonego na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Powyższe ograniczenie nie dotyczy kasacji wniesionej z powodu uchybień wymienionych w art. 439 § 1 k.p.k. W nadzwyczajnym środku zaskarżenia wywiedzionym w przedmiotowej sprawie nie podniesiono jednak naruszeń stanowiących bezwzględne powody odwoławcze. Powyższe doprowadziło organ procesowy do konkluzji, że kasacja jest niedopuszczalna z mocy ustawy i w konsekwencji należało odmówić jego przyjęcia.

Od powyższego zarządzenia, w ustawowym terminie, obrońca skazanego wywiódł zażalenie podnosząc zarzut rażącego naruszenia przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku, przez odmowę przyjęcia kasacji z naruszeniem art. 523 § 3 k.p.k. w zw. z art. 454 § 1 k.p.k. w zw. z art. 176 Konstytucji. W uzasadnieniu środka zaskarżenia skarżący wskazał, że sąd odwoławczy, korzystając ze zmienionego w trakcie procesu art. 454 § 1 k.p.k., wydał orzeczenie reformatoryjne i skazał oskarżonego, co do którego w pierwszej instancji sąd warunkowo umorzył postępowanie. Zmiana przepisu, której oskarżony nie mógł przewidzieć, pozbawiła go możliwości przygotowania linii obrony związanej z możliwością pogorszenia jego sytuacji w postępowaniu odwoławczym. Ponadto konstytucyjna zasada dwuinstancyjności postępowania (art. 176 Konstytucji), w przypadku procesu karnego, oznacza konieczność uznania oskarżonego za winnego przez dwa niezależne sądy powszechne.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie jest bezzasadne. Przepis art. 523 § 2 k.p.k. jednoznacznie stanowi, że kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Powyższe ograniczenie nie dotyczy jedynie kasacji wniesionej z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. oraz tzw. kasacji nadzwyczajnej, czyli kasacji wywiedzionej przez podmioty, o których mowa w art. 521 § 1 k.p.k. (art. 523 § 4 k.p.k.).

Wywiedziony w przedmiotowej sprawie nadzwyczajny środek zaskarżenia bez wątpienia nie był oparty na twierdzeniach o zaistnieniu w przedmiotowej sprawie uchybień stanowiących bezwzględne przyczyny odwoławcze. Powyższe jednoznacznie wskazuje, że zaskarżona decyzja procesowa była trafna. W tym kontekście przypomnieć trzeba, że art. 523 § 4 k.p.k. ma charakter wyjątkowy i nie może być interpretowany rozszerzająco. Dla zupełności wyводу należy natomiast zauważyć, że w katalogu z art. 439 § 1 k.p.k. nie mieszczą się także okoliczności wyeksponowane w zażaleniu na zarządzenie o odmowie przyjęcia kasacji.

Kierując się powyższą argumentacją, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.

as